

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724010635
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Svoreňová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6724010635.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Michaelou Svoreňovou v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 14. mája 2025 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvale bytom D. E. XXX, toho času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

je vinný, že

dňa 26.10.2024 v obci E., okres C. pri potravinách sa svojej bývalej družke A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX, s ktorou v minulosti žil v spoločnej domácnosti, opakovane vyhrážal so slovami, že je obyčajná kurva, štetka a že ju zabije, vysmieval sa jej a povedal jej, že aj tak bude jeho, čím vzbudil u poškodenej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX dôvodnú obavu o jej život a zdravie,
t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

- prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 23.12.2024 obžalobu na obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného času dňa 16.09.2024 do dňa 26.10.2024 v obci E., okres C. sa svojej bývalej družke A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX, s ktorou v minulosti žil v spoločnej domácnosti, na ceste pri osade, počas toho, ako sa presúvala na aktivačné práce, opakovane vyhrážal slovami, že „má počkat“, že „je kurva“, že „aj tak

bude jeho“ a tiež dňa 26.10.2024 v obci E., G. C. jej pri potravinách povedal slová, že „ak ju nebude mať on, tak ju zabije“, čím vzbudil u poškodenej A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Na základe vyššie uvedeného súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne - poškodenej A. B., výsluchom svedkov H. B., A. I., J. G. a A. K. a výsluchom znalkyne PhDr. Emílie Gajdošovej. Ďalej súd oboznámil znalecký posudok znalkyne PhDr. Emílie Gajdošovej, prečítal rozsudky a trestné rozkazy Okresného súdu Zvolen, listiny - komunikáciu cez aplikáciu „Messenger“ a z prílohovej obálky oboznámil odpis registra trestov a výpis z ústrednej evidencie priestupkov.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Vypovedal, že po návrate z výkonu trestu odňatia slobody dňa 16.09.2024 bol doma len dva - tri dni a na dva týždne odišiel k matke do L. pri E.. Domov do obce E. sa vrátil začiatkom októbra 2024. V období okolo 14.10.2024 alebo 15.10.2024 prišla k jeho domu poškodená A. B., pískala naňho, chcela sa s ním rozprávať, volala ho do obchodu v obci a hovorila mu, že ho chce naspäť a že so svojom druhom A. K. nežije a nespráva. Po tom, ako jej na to povedal, že s ňou už nechce mať nič, zostala urazená. S A. B. sa potom stretol pred „dušičkami“ 20.10.2024 alebo 21.10.2024, keď na cintoríne riadil hroby a poškodená tam vykonávala verejnoprospešné práce. Poškodená mu vtedy zohriala vodu do vedra a keď dokončil prácu, požičané vedro vrátil, čo trvalo asi 20 minút a odišiel preč. Následne poškodenú A. B. stretol už iba 26.10.2024 v obchode v L. E., kde prišiel autom s J. G. a A. I.. On šiel do obchodu s J. G. a A. I. zostal sedieť v aute. Auto stálo od nich cca 4 metre a okná na ňom boli otvorené. Poškodená A. B. mu pred obchodom povedala vetu, ktorú on neznáša, a to: „Ahoj M., ako sa máš?“, na čo jej on odpovedal „Dobre, láska moja“. Keď nakúpil a vyšiel von z obchodu, poškodená mala naňho pred obchodom blbé poznámky. Videl, že mala vypité. Povedal jej „ahoj, zbohom láska moja.“, na čo ona začala hysterčiť. Potom si s kamarátmi sadol do auta, odišli a odvtedy už poškodenú nevidel. Keď poňho prišli policajti, nevedel, čo sa stalo. Ďalej obžalovaný vypovedal, že s poškodenou A. B. „to spolu ťahali“ už v čase, keď žila s A. K., od roku 2018 až pokiaľ nedala svojho druhu zavrieť dňa 13.06.2018. Potom sa psychicky zrútila, začala piť a keď sa s ňou rozišiel, vypisovala mu, nech sa k nej vráti, že ona už bude normálna. Takto to išlo dookola a spolužitie ukončili asi tri týždne predtým, ako ho vzali do výkonu trestu odňatia slobody. Odvtedy neboli v žiadnom kontakte, a to ani z basy. Napísal jej z výkonu trestu len jeden list s obsahom, že jej praje všetko dobré a že mu zničila život. Medzitým sa z výkonu trestu vrátil jej druh A. K. a zostala žiť s ním. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ďalej uviedol, že po návrate od matky v októbri roku 2024 sa dozvedel, že v zamestnaní „u pána L.“, kde robil pred nástupom do výkonu trestu, robí druh poškodenej A. B., A. K.. Pán L. ale potom A. K. kvôli nemu vyhodil. A. K. potom nemal ako splácať dlhy a zostal bez príjmu, čo bol zrejme jeden z dôvodov, pre ktorý sa naňho poškodená nahnevala. Obžalovaný tiež uviedol, že obdobného konania, ako sa mu kladie za vinu, sa voči poškodenej už dopustil, pohádali sa a povedal jej vetu „zabijem Ťa“, k čomu sa priznal a druhýkrát sa jej vyhrážal cez telefón, za ktoré konania mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Uviedol, že poškodená ho nikdy ľživo neobvinila, ale ako začala piť, je to s ňou hrozné.

Svedkyňa - poškodená A. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že sedela s nákupom pred obchodom, keď obžalovaný prišiel do obchodu s J. G.. Obidvaja boli opití. Najprv si ju nevšimli a keď vyšli von z obchodu, obžalovaný k nej pristúpil a podával jej malú fľašku borovičky, ktorú ona odmietla s tým, aby odišiel, že nechce nič. Na to sa obžalovaný začal smiať, povedal jej, že je obyčajná kurva, štetka, že ju zabije a vysmieval sa jej aj s J. G. s tým, že má na krku obojok od svojho muža. Keď obžalovanému zopakovala, aby odišiel, znovu jej nadával, že je kurva, čo trvalo asi 15 až 20 minút. Potom prišiel na aute A. I. a vzal obžalovaného s J. G. preč. Obžalovaný ešte stiahol okno na aute a zakričal na ňu „láska, aj tak budeš moja“. Doma sa o incidente zverila svojmu druhovi A. K., ktorý jej prisľúbil, že ak sa to bude opakovať, budú to riešiť na polícii. Ďalej poškodená vypovedala, že obžalovaný má v telefóne nahrávky, ako s ňou spával a ukazoval ich v dedine, konkrétne N. B. a na dvore bolo vtedy viac chlapov. Obžalovaný tým chcel dosiahnuť, že sa to dozvie jej muž A. K. a ona bude mať z toho zle. Uvedené sa stalo asi týždeň na to, ako sa s obžalovaným stretla v obchode. Poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že incident, ktorý sa stal s obžalovaným pred obchodom bol pre ňu ponižujúci, obžalovaného sa bála. Obdobného konania sa obžalovaný voči nej už dopustil aj minulosti a bol zaň ho väzbe. Stalo sa, že sa jej vyhrážal zabitím, bil ju a nechcel ju nikam pustiť. Ona ho potom udala. Nikdy nebola stíhaná za krivú

výpoveď. Aktuálne s obžalovaným nemá žiadny vzťah a nie sú v kontakte. Potvrdila, že s obžalovaným sa stretla aj keď šla na aktivačné práce.

Svedok H. B., brat obžalovaného, sa na hlavnom pojednávaní ku skutku nevedel vyjadriť. K vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou A. B. uviedol, že má vedomosť o tom, že obžalovaný už bol za poškodenú v minulosti potrestaný. Mali medzi sebou nejaké spory, poškodená si myslela, že medzi ňou a obžalovaným bude niečo viac. Po prepustení obžalovaného z výkonu posledného trestu odňatia slobody došlo „k náprave“ a obžalovaný už poškodenú nevyhľadával, naopak, poškodená vyhľadávala obžalovaného, pýtala sa naňho a chodila za ním na adresu jeho trvalého bydliska, čo zaznamenala aj kamera na ich rodinnom dome.

Svedok A. I. (prezývaný aj A. L.) na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase, keď bol obžalovaný v obchode, on sedel v aute. Uviedol, že pozná obžalovaného aj poškodenú s dôvetkom, že obžalovaný nie je zlý človek, ale „nemal by piť“. Ďalej vyjadril počudovanie, že poškodenej niekto verí to, čo rozpráva. Vypovedal, že obžalovaný po návrate z výkonu trestu odňatia slobody poškodenú nevyhľadával, bol doma. Keď bol obžalovaný vo výkone, poškodená sa ho vypytovala, kedy sa má vrátiť. Pokiaľ ide o incident pred obchodom, zdalo sa mu, že obžalovaný sa s poškodenou rozprávali pekne. Bol tam prítomný aj J. G.. Hádku ani krik nepočul, mal zapnuté rádio. Keď autom z miesta pred obchodom spolu s obžalovaným a J. G. odchádzali preč, obžalovaný poškodenej cez okno zakričal „láska moja“.

Svedok J. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď išli spolu s obžalovaným a A. I. do obchodu, bola tam A. B.. Do obchodu šiel potom s obžalovaným, A. I. ich čakal v aute. Keď po návrate z obchodu nastupovali s obžalovaným do auta, obžalovaný na poškodenú zakričal „láska moja“, čo poškodenú zrejme našťvalo, začala robiť „hurhaj“, mala vypité. Okrem týchto slov medzi obžalovaným a poškodenou neprebehlo žiadny rozhovor. Obžalovaný k rozporom oproti výpovedi z prípravného konania, kedy uviedol, že obžalovaný na poškodenú zakričal „láska moja“ v momente, ako vystúpil z auta uviedol, že pravdu vypovedal na hlavnom pojednávaní. Uviedol, že poškodená si vymyslela, že ju obžalovaný ohrozoval, že sa jej vyhrážal a iba predstierala, že má obavu o svoj život odkedy obžalovaný prišiel domov z výkonu trestu odňatia slobody. Poškodená sa obžalovaného nebála, obžalovaný sa k nej nepriblížil, žiadne nadávky ani vyhrážky medzi nimi neprebehli. Taktiež na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodená sa pred obchodom vyhrážala obžalovanému a povedala mu, že „pôjde do piči“. Ďalej uviedol, že má vedomosť, že obžalovaný mal byť dôvodom hádok medzi poškodenou a jej druhom A. K.. Poškodená s druhom A. K. popíjajú, obžalovaný v tom období nepil.

Svedok N. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodená sa po návrate obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody chcela k nemu vrátiť. Z počutia vie, že naňho vykrikovala pred bránou jeho domu, že ho ľúbi, čo obžalovaný ignoroval. Poškodenú opísal ako zlého človeka s agresívnou povahou. S obžalovaným je kamarát, stretávajú sa. Svedok nemal vedomosť o žiadnych intímnych fotkách ani obrázkoch, nič také mu ukazované nebolo. Vyjadril presvedčenie, že poškodená chce obžalovanému ublížiť, aby šiel opäť sedieť.

Svedok A. K., druh poškodenej, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný v ten deň v obchode dával poškodenej najavo, že ju ľúbi a kúpil jej malú borovičku. Keď prišiel v daný deň popoludní domov z roboty, poškodená bola doma uplakaná a povedala mu, že bola v obchode a bol tam aj obžalovaný, ktorý jej nedal pokoj a vyhrážal sa jej so slovami, že pokiaľ nebude s ním, tak ju zabije. Zľakla sa a videl na nej, že je úplne mimo. Ďalej svedok uviedol, že obžalovaný ako aj on sám boli vo výkone trestu odňatia slobody za poškodenú. On sa pod vplyvom alkoholu poškodenej vyhrážal, ale potom sa vrátili k sebe. Uviedol, že poškodená v minulosti nebola trestne stíhaná za trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy.

Znalkyňa I. O. K. na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch podaného znaleckého posudku č. 6/2025 zo dňa 01.04.2025. K jeho záverom uviedla, že osoby, ktoré sú poškodené a boli vystavené násilnému trestnému činu, majú obavu, že ich výpoveď nebude akceptovaná, zníži sa hodnota ich výpovede k prežitému skutku, inými slovami, že ich výpoveď nebude braná dostatočne vážne. Takéto osoby sa snažia vyhnúť poskytnutiu informácií, ktoré by vrhali negatívne svetlo na ich osobu a ktoré prevažne nesúvisia s predmetným trestným činom. Znalkyňa tiež uviedla, že požívanie alkoholických nápojov u poškodenej neznižuje vierohodnosť jej výpovede. Poškodená počas realizácie procesných úkonov vypovedala konzistentne, nepridávala voči žalovanému skutku, ktorý nezažila a neposkytovala o obžalovanom vymyslené informácie.

Zo znaleckého posudku znalkyne PhDr. Emílie Gajdošovej z odboru Psychológia, z odvetvia Klinická psychológia dospelých č. 6/2025 zo dňa 01.04.2025 (č. l. 210 - 225), predmetom ktorého bolo znalecké psychologické vyšetrenie poškodenej A. B., predovšetkým z jeho záverov súd zistil, že poškodená nemá narušený kontakt s realitou, nevykazuje známky procesuálneho duševného ochorenia. Vzťah k vonkajšiemu svetu je menej vrelý, vytvára skôr emočne plytké vzťahy, záujmy má zúžené. Je zameraná na životný štýl spojený s rómskou komunitou, svoju rodinu, riešenie praktických, jednoduchých úloh. Nie je sugestibilná, preferuje svoj názor a vie sa vyhraniť voči okoliu, vrátane blízkych osôb. Vo vzťahu k ľuďom prevláda nedôvera, strach a hnev, potreba neukazovať pred okolím svoje pocity a myšlienky, aby nebola vystavená ich zneužitiu. Podiel na takomto prístupe k ľuďom môžu mať viaceré negatívne zážitky, ktorým bola vystavená. Pri ich riešení volí vhodné stratégie - obracia sa na inštitúcie, aby riešili vzniknuté problémy, čo sa dá považovať za dobrú schopnosť ochrany seba. Po prežitých udalostiach v minulosti, kedy bola vystavená fyzickej a verbálnej agresii zo strany partnera, aj okolia, je už vnímavá aj na menej ohrozujúce podnety, vyhodnotí ich ako vysoko rizikové a snaží sa čo najskôr situáciu vyriešiť, predísť jej eskalácii. Pri rozhodnutí oznámiť skutok zohrali významnú rolu osobné negatívne zážitky s obžalovaným (fyzické napadnutia, verbálna agresia, vyhrážanie) aj vedomosť o nepriaznivom hodnotení v blízkom okolí. Obžalovaného vníma ako vysoko rizikového jedinca voči svojej osobe a obáva sa, že by mohol pokračovať vo svojom konaní voči nej. Pamäťové funkcie poškodenej zodpovedajú jej vekovej norme, nevykazujú znaky poklesu. Poškodená si vie bežné udalosti z okolitej reality dobre zapamätať a následne ich v dostatočnej miere vyhodnotiť a zreprodukovať ich. Nemá narušenú schopnosť operatívnej pamäti, ani presunu nových informácií do pamätevej stopy. Poškodená nemá sklon k domýšľavosti, konfabuláciám, alibistickému spracovaniu situácie, k paranoidnému vnímaniu reality, k modifikácii skutočnosti a dokresľovaniu svojich výpovedí. Jej výpovede sú konzistentné, nestrieda rôzne varianty opisov skutkov, snaží sa ich opísať tak, ako ich sama vnímala. Pri svojich výpovediach má sklon k zamlčovaniu a neuvádzaniu takých informácií, ktoré by vrhali negatívne svetlo na jej osobu.

Na hlavnom pojednávaní prečítaná listina - komunikácia cez aplikáciu „Messenger“ zo dňa 19.10.2024 dokumentuje vymieňanie si správ medzi obžalovaným a poškodenou A. B..

Obžalovaný bol doposiaľ 11 - krát súdne trestaný, v šiestich prípadoch za prečin nebezpečného vyhrážania, z toho v dvoch prípadoch sa trestného činu dopustil voči poškodenej A. B. (konanie sp. zn. 0T/75/2022 a konanie sp. zn. 5T/115/2020). Naposledy bol obžalovaný odsúdený za dva prečiny výtržníctva trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/119/2021 zo dňa 28.09.2022 na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 16.09.2024.

Priestupkovo bol obžalovaný postihovaný 9 - krát, z toho 5 - krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu (vulgárne nadávky). V dvoch prípadoch išlo o priestupok voči poškodenej A. B., kedy obžalovaný dňa 17.04.2022 na adrese L. E. XX vulgárne nadával svojej družke A. B., že je „piča opitá“ a dňa 18.06.2022 dal obžalovaný A. B. facku.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, pričom dospel k záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku sa stal a tento spáchal obžalovaný A. B..

Na obžalovaného bola prokurátorom podaná obžaloba pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. V prvom rade je potrebné uviesť, že fyzická osoba naplní znaky skutkovej podstaty predmetného trestného činu okrem iného tak, že sa inému vyhráža smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť

dôvodnú obavu a uvedený čin spácha na chránenej osobe, ktorou je aj osoba blízka. Týmto konaním je naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu. Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie páchatela.

Zo žalovaného skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej, ktorá na hlavnom pojednávaní zreprodukovala skutkový dej, ktorý sa dňa 26.10.2024 stal pred obchodom v obci E.. V zhode so svojou výpoveďou z prípravného konania popísala, akým spôsobom ju obžalovaný pred obchodom oslovil a aké vyhrážky a nadávky jej adresoval. Obžalovaný sa jej vysmieval, opakovane jej povedal, že je obyčajná kurva, štetka, vyhrážal sa jej, že ju zabije a povedal jej, že aj tak bude jeho, následkom ktorého konania sa poškodená cítila ponížená a mala strach. Výpoveď poškodenej bola v podstatných okolnostiach skutku (miesto verbálneho útoku a popis vyhrážok a nadávok) ucelená a nevykazovala žiadne rozpory. Poškodená na hlavnom pojednávaní ako aj pri výpovedi v prípravnom konaní verbalizovala strach z obžalovaného, pričom súd aj na hlavnom pojednávaní vzhliadol, že poškodená počas výsluchu v pojednávacej miestnosti nepozerala smerom k obžalovanému a uhýbala pohľadom.

Obžalobnú verziu skutku nepriamo podporuje aj výpoveď svedka A. K., druhá poškodenej, ktorý na hlavnom pojednávaní potvrdil, že poškodená sa mu popoludní, keď prišiel domov z práce, s plačom zverila, čo sa jej stalo pred obchodom, ako sa jej obžalovaný vyhrážal zabitím a nedal jej pokoj.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel, že by medzi ním a poškodenou došlo v inkriminovaný deň k verbálnej roztržke, že by sa jej vyhrážal. Potvrdil nanajvýš to, že s poškodenou sa stretol pred obchodom a v čase, keď spolu so svedkom J. G. nastupoval do auta, povedal poškodenej len dve slová „láska moja“. Predmetnú verziu skutku na hlavnom pojednávaní svojou výpoveďou podporil svedok J. G., ktorý bol daný deň s obžalovaným v obchode. Svedok A. I. čakajúci v aute pred obchodom počul akurát to, že obžalovaný pri nastupovaní do auta povedal poškodenej „láska moja“.

Hoci obžalobnú verziu skutku prezentuje len výpoveď poškodenej A. B., súd po starostlivom hodnotení tohto dôkazu dospel k záveru, že výpoveď poškodenej je vierohodná a vyvracia obhajobu obžalovaného, že poškodenú len dvojslovne pozdravil. V prospech vierohodnosti výpovede poškodenej svedčí to, že poškodená skutok v zhode so svojou výpoveďou v jednotlivých štádiách trestného konania popísala aj v priebehu znaleckého vyšetrenia u znalkyne PhDr. Emílie Gajdošovej. Poškodená verbalizovala strach z obžalovaného a z jeho opätovného konania voči nej aj v prítomnosti tejto znalkyne. V záveroch znaleckého posudku znalkyňa konštatovala, že poškodená obžalovaného vníma ako vysoko rizikového jedinca.

Obhajobné tvrdenia, že poškodená si skutok vymyslela a oproti podanému trestnému oznámeniu voči skutku účelovo nadsadzuje, vyvracajú závery znaleckého dokazovania s konštatovaním znalkyne, že poškodená nemá sklon k domýšľavosti, konfabuláciám, k modifikácii skutočností a k dokresľovaniu svojich výpovedí. Skutočnosť, že poškodená skutok oznámila na polícii až o pár dní a nie bezprostredne po skutku, nemalo vplyv na mieru detalizácie popisu skutku. Výsledkom znaleckého skúmania osobnosti poškodenej bolo zistenie, že poškodená si vie bežné udalosti dobre zapamätať a následne ich v dostatočnej miere vyhodnotiť a zreprodukovať. Nestrieda pritom rôzne varianty opisov skutkov, voči žalovanému skutku nenadsadzuje a skutok sa snaží opísať tak, ako ho sama vnímala. Vierohodnosť jej výpovede neznižuje ani požívanie alkoholických nápojov.

K argumentácii obhajoby, že poškodená podala na obžalovaného trestné oznámenie účelovo, aby ho dostala do ústavu na výkon trestu, súd poukazuje jednak na závery znaleckého posudku, z ktorých vyplýva, že poškodená je dostatočne vnímavá aj na menej ohrozujúce podnety, vie vyhodnotiť ich rizikovosť a situáciu sa snaží čo najskôr vyriešiť a predísť jej eskalácii. Hlavnou motiváciu poškodenej k oznámeniu skutku na polícii boli osobné negatívne zážitky s obžalovaným (fyzické napadnutia, verbálna agresia a vyhrážky). Tento záver podporujú aj svedectvá obžalovaného a svedka A. K. na hlavnom pojednávaní o tom, že obidvaja sa voči poškodenej dopustili protiprávného konania, za ktoré boli odsúdení na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Obidvaja svedkovia v rôznych obdobiach žili v spoločnej domácnosti s poškodenou, k trestnej činnosti spáchanej voči poškodenej sa priznali, aj s dôvetkom, že poškodená v tejto súvislosti nikdy nebola trestne stíhaná za krivú výpoveď. Súd súhlasí s obhajobnou argumentáciou, že predchádzajúce odsúdenia obžalovaného vykázané v registri trestov nemôžu byť bez ďalšieho preukázaním jeho viny zo stíhaného skutku. V súhrne s ostatnými na hlavnom

pojednávani vykonanými dôkazmi ale podľa presvedčenia súdu zvierohodňujú výpoveď poškodenej, že ku skutku skutočne došlo a tohto sa dopustil obžalovaný. Dokazovaním mal súd preukázané, že obžalovaný sa už v šiestich prípadoch dopustil trestného činu nebezpečného vyhrážania, z toho v dvoch prípadoch voči poškodenej A. B. (v roku 2020 a v roku 2022). Dvakrát sa voči poškodenej dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu vulgárnym nadávaním (v roku 2022).

V závere hodnotenia dôkazov súd konštatuje, že oproti výpovedi poškodenej ako usvedčujúcemu dôkazu, výpoveď svedka J. G., ktorá podporuje obhajobu obžalovaného, nie je konzistentná. Svedok v prvotnej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že pred obchodom obžalovaný oslovil poškodenú so slovami „láska moja“ a vznikla medzi nimi hádka. Na hlavnom pojednávaní najprv vypovedal, že medzi obžalovaným a poškodenou pred obchodom neprebehol žiadny rozhovor a následne uviedol, že poškodená sa pred obchodom obžalovanému vyhrážala. V prípravnom konaní tiež uviedol, že obžalovaný poškodenú oslovil cestou do obchodu a na hlavnom pojednávaní vypovedal, že to bolo cestou z obchodu.

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní tak podľa názoru súdu spoľahlivo a bezpečne vyvrátili obhajobu obžalovaného. Súd mal skutok preukázaný tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku. Oproti podanej obžalobe súd tento skutok upravil tým spôsobom, že modifikoval skutkové okolnosti, ktoré vyšli najavo vykonaním dokazovania na hlavnom pojednávaní, konkrétne o poškodenej adresované vyhrážky zabitím, vysmievanie sa a vulgárne nadávky v mieste pred potravinami v G. E.. Pokiaľ ide o vyhrážanie sa poškodenej na ceste pri osade, počas presunu na aktivačné práce, uvedené skutkové okolnosti uvedené v obžalobe vykonaným dokazovaním neboli preukázané. Súd preto v kontexte uvedeného upravil skutkovú vetu obžaloby tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku pri zachovaní totožnosti skutku - podstatných okolností charakterizujúcich konanie obžalovaného. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností mal súd vinu obžalovaného z prejednávaneho skutku jednoznačne preukázanú bez možnosti v akejkolvek rozumnej miere o nej pochybovať.

Obžalovaný svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keď sa bývalej družke vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to u nej dôvodne vzbudilo obavy o svoj život a zdravie. Obžalovaný pritom konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcel poškodenú vystrašiť a vedel, že použitím vulgárných nadávok a vyhrážok zabitím sa mu to podarí. Znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty, spáchanie činu na chránenej osobe - blízkej osobe mal súd preukázané, keď z dokazovania vyplynulo, že poškodená pred tým, ako obžalovaný nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, žila s týmto v spoločnej domácnosti. Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona sa blízkou osobou sa na účely trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona rozumie aj bývalý druh ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, súd vyhodnotil v intenciách § 34 Trestného zákona v spojení s § 38 Trestného zákona všetky okolnosti prípadu, ako aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Trestná sadzba za prečin nebezpečného vyhrážania je v § 360 ods. 2 Trestného zákona ustanovená vo výmere od 6 mesiacov do 3 rokov. Obžalovanému priťažovalo, že bol opakovane odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť (§ 37 písm. m) Trestného zákona). Nepoľahčovalo mu nič. Pri úvahách o druhu trestu súd vzal súd do úvahy skutočnosť, že obžalovaný opätovne spáchal trestný čin, prečin nebezpečného vyhrážania (ktorého sa v minulosti dopustil už 6 - krát) a navyše v krátkom čase po vykonaní posledného trestu odňatia slobody v trestnej veci sp. zn. 2T/119/2021 zo dňa 28.09.2022. Uložil mu preto nepodmienečný trest odňatia slobody, a to vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Pri výmere trestu prihliadol súd na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy. Okrem toho vzal do úvahy aj charakter vzťahov medzi obžalovaným a poškodenou a svedkom A. K., kedy poškodená najprv žila s v spoločnej domácnosti s obžalovaným a mala vyhrotené vzťahy so svedkom A. K. a následne žila vo zväzku so svedkom A. K. a dostala sa do konfliktu s obžalovaným. Vzájomné vzťahy boli v oboch prípadoch poznačené verbálnym aj fyzickým násilím a požívaním alkoholických nápojov. Špecifickosť vzájomného spoluzitia v konečnom dôsledku charakterizuje aj správanie obžalovaného a poškodenej, kedy poškodená podľa výpovedí svedkov H. B. a N. B. ale aj s poukazom na listinné dôkazy (správy z aplikácie „Messenger“) vyhľadávala kontakt s obžalovaným napriek obnovenému

spolužitíu s druhom A. K.. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby súd potom považoval za primeraný, spôsobilý prispieť k náprave obžalovaného a odradiť ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Zvolen. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlasuje v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku);

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307ods.1písm.b) Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku);

Príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku);

Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku);

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku);

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.